ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 75v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

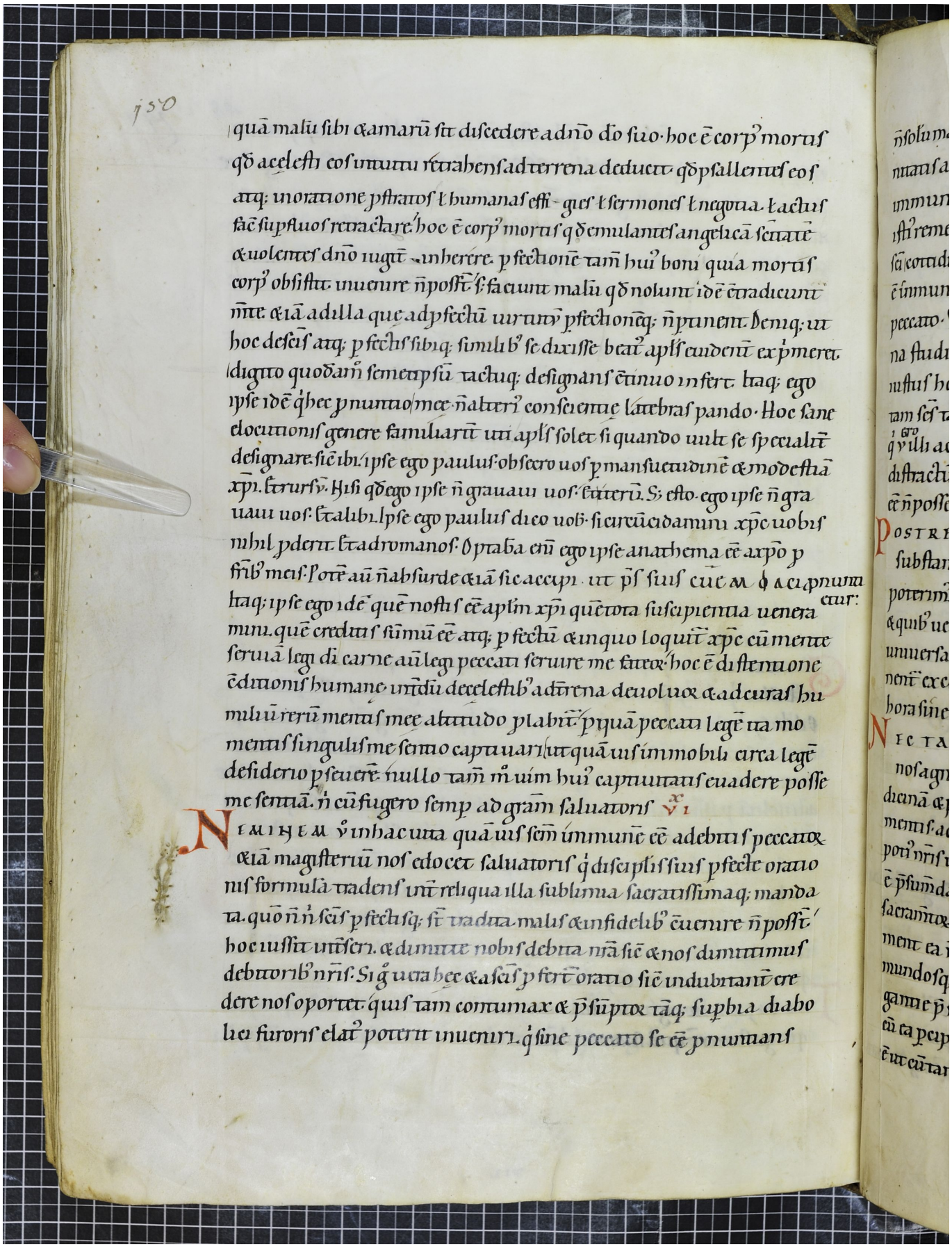

150

quā malū sibi amarū sit discedere a dnō do suo · hoc ē corp' mortis
qd a celesti eos unitatis retrahens ad terrena deducit qd psallentes eos
atq; in oratione pstratos t humanas effi- gies t sermones t negotia. t actus
fac supfluos retractare. hoc ē corp' mortis qd emulantes angelica sectari
uolentes dno iugit inherere. p fectionē tam hui' boni quia mortis
corp' obsistit uniuere nō posse. s. facunt malū qd nolunt idē ē tradicunt
nōte aia ad illa que ad p fectū uirtutū p fectionēq; nō pertinent. Denq; ut
hoc de scis atq; p fectis sibiq; similib' se dixisse beat' apls eundem ex p merit
digno quodam semetipsū tactuq; designans ē tinuo infert. Itaq; ego
ipse idē q hec p nuntio mea nātiri conscientiae latebras pando · Hoc sane
elocutionis genere familiarit uti apls solet si quando uult se specialit
designare. sic ibi. ipse ego paulus obsecro uos p mansuetudinē et modestiā
xpi. seruus. Hisi qd ego ipse ō grauam uos. Item. S; esto. ego ipse ō gra
uam uos. Item alibi. Ipse ego paulus dico uob · si circūcidamini xpc uobis
nihil p dest. Item ad romanos. O praba eni ego ipse anathema ē a xpo p
frib' meis. s. ore aū nō absurde aia sic accipi. ut ps suis cū m ꝺ ꝟ ꝟ ꝟ